q̄ de omib; nos iudicabit. venunt et dixunt ei. venim⁹ ad
te pr̄ ſcē. qr̄ tu es capud oīm / dic̄ et ille / et ego ſilr̄ ex
cōmunicō vos / exclusi ab hac ſpe / dixunt ad invicem. iſti
epī ſibi invicem cōſenciunt / qr̄ in ſinodis cōgregant⁹ / ſꝫ eamus
ad viru ſcm̄ epiphaniu epm̄ cipri / qr̄ ꝓpha ē et ꝑſonam
hoīs nō accipit. Cū aut̄ appꝛopiquarent ciuitati ei revelatū
ē / ei de ipis / et miſit in occurſū eorū / dicens ne intres
ciuitate hanc. tūc in ſe reuſi dixit. invitare nos cul
pabiles ſum⁹ ut qd̄ ergo nos iuſtificami⁹ nā et iſte
ſcūs ꝓpha nos excommunicatos hēt cui nēō alius niſi
dūs revelavit vt nobis et reprehēdit valde ſei
ipos. videns dūs qr̄ uītate ſe culpabiles fecerāt
revelavit epiphanio p̄dcō q̄ ultro adduxit eos ad
ſe et cōſolans eos ſuſcepit ī communiōne et abſolvit eos.

De nimia cōtēplacōne macharij

Abbas macharius de ſe dixit. aliqn̄ animu
meū nove cuiuſdā cogitacōnis cupiditas occu
pavit / vt vel qnq; diebȝ cōtinuis ſēſu cordis mei
iſeparabilit̄ adeo facēm / ſtatues ī mēte mea. et clauſis
īoib; hoſtiis meis / et nullus hō poſſꝫ a me reſponſum
hr̄e / cepi inſtare a ꝑncipio ſeptimane dicēs ſēſui
meo / vide ne ꝑ ſecto ad t'ram dſcēdas hēs ibi
angelos archangelos patriarchas ꝓphetes apl'os martires
cōffeſo' vel vir̄g ne et r' i ꝑnnīgp oīm creatore tuū
illuc cōuſare ſꝑne q̄cūq; iſta celeſtia ſūt / ne car
nales cogitacōes ī te in ceciderās et ī hoc duabȝ noctibus
ꝑſeuerans uſq; adeo dmone me ꝓuocaſſe ac ſtimu
laſſe ſenſi vt ille iflāma ignis ſubito cōſūpſit cīa
q̄ ī cellam erat icēdere ipam et mattā ſupqm̄
ſtare cōſuevam ita vt totū me arſurū crederem.